UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

M ante U

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

loca ēt plebi hodie mortaria appellāt̄ vt ē apd̄ Ply.li.xxxvj
Morphoſis.pe.pro. latine dicitur mutatio. Inde morphera in
firmitas ꝗ colorē mutat. ⁊ metamorphoſis tranſmutatio.
Morotis ⁊ moroſis per delirium ⁊ inſania: quotiēſcūq; ex ſom
nifico grauamine reſipiſcentia non datur ad mentē. hęc enī
non modo memoriam ſed vſum quoq; rōnis intercipit.
Moſes.is.⁊ moſi ſicut Achiles is.achilli nomē īclyti iudeorum
ducis. Iuue. Tradidit arcano qđcunq; volumīe moſes ara
tor. Nō hęc ieiunia mores ꝯdidit. Et īterpoſito y.pſilo. moy
ſes đr qđ hr̄ ī freq̄ntiori vſu.ſeduli⁹.quid ꝙ ⁊ heliā ⁊ clax vi
dere moyſez.ſcri. Ioſeph⁹ ex euētu rex īpoſitū fuiſſe nomē.i.
ex aq̄ ſaluatus eo ꝙ de flumine ſit ſaluatus. Moy. egyptij
aquā dn̄t: ſes v̄o ſaluatus. Dicit̄ ⁊ Moſeus Moyſeuſq;.
Mos moris eſt vitę inſtitutū ꝯſuetudine firmatū. Uar. ait mo
rē eſſe inſtitutū aī qđ ſequi debeat ꝯſuetudo. Interdū ſumi
tur ꝓ cōſuetudine approbata ꝗ habet̄ ꝓ lege. Interdū ī ma
lū. Nā ⁊ boni ⁊ mali mores dn̄r. Plau.in tri.morb⁹ bonos
inuaſit mores ꝗ dum ęgrotant inter mortui mores mali qua
ſi herba irrigua ſuccreuerunt. Hinc ſit Moratus. moralis
morigeratus ⁊ diminutiuum moſillus paruus mos.
Moſſini.populi aſię verſus ſeptētrionē: qui vt. Pompo. lib. j.
refert turres ligneas ſubeunt notis corpus oē perſignant ꝓ
patulo veſcuntur promiſcue concūbunt ⁊ palam reges deli
gunt: vinculiſq; arctiſſima cuſtodia tenent.
Moueo.es.moui.motū.notę ſignificationis. Cęſar. Poſtero
die caſtra ex eo loco mouēt ꝑ trāſlationē Mouere ponit̄ ꝓ
excludere. Cic.li.iij.offi. Quid ergo nōne nocet ꝗ quodā q̄ſi
veneno ꝑficeat vt veros hęredes moueat.in eorū locū ſucce
dat: mouere aīuz ē inducere allicere. Uir.li.iij. Ge. Nō vm
bręaltox nemox nō mollia ꝑt̄ prata mouere aīuz. Ser. mo
uere aīuz ī ſuū deſideriuz illicere. mouere tragędias ſigt ver
bis atrocē ⁊ indignā efficere: q̄le ē opus tragicorū de rebus
atrocib⁹ ſꝑ męſtiſq; loq̄ntiū: ſicut e ꝯtrario Comędias age
re ꝓ ridicule ac dicacit̄ loq̄. Cōpoſita hui⁹ verbi ſunt. Amo
ueo Admoueo ꝗ ſūt ꝯtraria. Uide in dictione Amoueo. Cō
moueo demoueo diuerſe ſiue diuiſiz moueo Ter. i adel. Ca
ue nūc oculos a meis oculis quoq̄; dimoueas tuos Lac. lib.
vij. cū diſceſſis fluctibus ⁊ ī vtrāq; ꝑtē dimotis ꝑ ſiccū ppl's
graderet̄. Emoueo extra moueo Idē li.iiij. hoīumq; mētes
emotas ⁊ malis in curſibus furiatas ī ſenſus priſtinos repo
nebat. Promoueo vehemēter vltra moueo ꝓ lōgo vltra eo
Ter.in an. Eho tu īpudēs nō ſat habes ꝙ tibi dieculā adeo
quātū huic ꝓmoueo nuptias.i.prolongo. Permoueo valde
moueo. Sal.in Iug. Exiſtimās atherbalē dolore ꝑmotum
iniurias ſuas vindicaturū manu demoueo deorſuz moueo.
Liui.li.vj. Quātūq; romana ſe inuexit acies tātū hoſtes gra
du demoti. Remoueo alieno diſcedo tollo. Lactan.li.iij. Ab
eiuſmodi qōnibus ſe remouit. Liui.li.ij. Hunc tu inq̄t Lucij
Tarq̄nij remoue metū.i.aufer. Cic. Catoni Si q̄ſq; fuit vn
q̄; remotus.ab īani laude ⁊ ſermonibus vulgi.ego profecto
is ſuz.i.alienatus. Idē Tironi Accepimus cōdictiōes: ſed ita
vt remoueat ꝑſidia ex his locis ꝗ occupauit.i.alio mittat. ſe
moueo ſeorſuz moueo. Aug.li.vj.cō. ſtatimq; cognitū manu
apꝑhēſa ſemouit a turbis. Sūmoueo.claz ſiue ſubtus. vel a
lōge moueo. Col.li.j. Cū liceat vel cauere ne talis ꝑficeat̄ ne
gocio: aut iaz ꝑpoſitus vt ſūmoueat̄.curare. Idē.lib.v. Fru
ctuſq; ſūmotus a terra munus putreſcit.i.de longe poſitus.
Moto.as.frequentatiuū. Uir. Siue ſub incertas zephyris mo
tantibus vmbras: ſiue antro potius.
Motabilis qui frequenter mouet̄. Hiero. in Gn̄. Creauit deus
oēm aīaz viuentem atq; motabilem.
Motus.a.um.ꝑticipiū. Uirg. Sed motos ꝑſtat cōponere fluct⁹
motus.us.ipſa motio vn̄ ſit Terremotus.
Motiuus.a.um.qđ mouet̄ ⁊ nō ꝑmanet. Do. in expoſitiōe An
drię. A re nihil eſt propriū. A ꝑſona cuiq; propriuz perpetuū
non temporale ac motiuum.
Motacilla: auis ꝗ ſꝑ mouet caudā.vulgo. Coda tremula dicit̄.
Mox aduerbiū ſigt ſtatim. Ter. in phor. Excepto q̄; mox veni
at. Itē ſigt paulopoſt. vel poſtea. Cice.li.j.de ora. Ueruz illa
mox: nūc de ipſa exercitatione quod ſentias querimus.
Mucor: lanugo ꝗ diutino ſitu cōtrahit̄. quēadmodum in pane
carne aliiſq; hmōi fieri videmus.
Mucidus.a.um.pe.cor.qđ mucorē hoc ē muſaz.hz Iuue. Neq;
enī oīa ſuſtinet vnq̄; mucida cęrulei panis cōſumere fruſta.
Muceo.es.mucui.mucidus ſum a quo muceſco. mucidus fio.
Ply.li.xviij. Iterūq; ex porrigi in ſole ſuper lintea qđ niſi ſe
ſtinato ꝑgat̄ lurido colore muceſcere. Cato.de re ruſ. vim
ſingulę vrnę dabunt̄ qđ neq; aceat neq; muceat.
Mucc⁹ nariū humiditas ⁊ craſſior pituita. Catul. mucc⁹ ⁊ mala
pituita naſi. hic muccoſus.ꝗ ē mucco plen⁹ vł a mucco lęſus
Mucro ꝓpē cuſpis ⁊ acumē enſis.ac telox. Apul. Circulatorez
aſpexi eq̄ſtrē ſpathā ꝑacutā īfeſto mucrone đuoraſſe. Sen.
ad Lucil. Gladiū bonū dices nō cui deaurat⁹ baltheus: nec
cui vagina gēmis diſtinguit̄: ſz cui ad ſecādū ſubtilis ē acies
⁊ mucro munimētū oē ruptur⁹. Impropē ponit̄ ꝓ enſe. Hic
mucronatus.a.um.qđ ē acutū: ⁊ ad mucronis ſpēz formatū
Mugil.⁊ mugillis.pe.cor.gn̄s piſcis capito ſi. Gręci a capitece
phalon appellāt ꝗ oīuz piſciū ſquāmis ītectox velociſſim⁹ ē
adeo vt trāſuerſa nauigia īteriz ſuꝑnatet. Huius natura eſſe
fert̄ ꝙ abſcōdito in metu capite totuz ſe ocultari exiſtimat.
Maginor.penul.cor.murmuro. Lucil. muginamur: mollimur
ſubducimur.
Magius cognomē romani cuiuſdam a frequēti murmuratōe.
A quo mugiola porta cui ipſe aliq̄n ꝑfuit noīata eſt.
Mugonia porta romę: a mugitu: ꝙ ꝑ eā venale pecus intraret
Hęc ⁊ Trigonia appellata eſt hoc eſt trium angulorum.
Mugio.is.mugiui vel mugij.itū factitiū verbū a voce boū. vn̄
mugitus.pe.ꝓ.ipſa vox. Liui.li.j. Inde cū actę boues q̄dam
ad deſideriū vt ſit relictax mugiſſent. Uir. mugituſq; boū. A
mugitus ſimilitudine venti quoq; ⁊ tonitrua aliq̄n mugire
dn̄r. Lac.li.vij. Cur emicēt fulgura: tonitura mugiāt. huius
cōpoſita ſūt. Admugio: qđ ē iuxta: vel poſt mugio. Claud.li.
iij. Oīb⁹ admugijt quocūq; it. Immugio ītus vel valde mu
gio. Uir.li.iij. Cur viſq; īmugijt ętna cauernis. Remugio re
ſona. Idē.li.iij.ge. Et vox aſcēſu nemox īgeminata remugit
Mulgo.as.palā facio. Plau.in Ciſt. pro puella ſeruulus neq̄; ꝗ
dn̄m mulgat atq; villicum. huius cōpoſita ſunt Dimulgo ⁊
promulgo de quibus alibi.
Mulgeo.es.ſi vel xi.mulſum ⁊ mulctuz. Priſci. mulgeo quoq;
mulſi facit: q̄uis differentię cā quidā mulxi ꝓtulerūt: q; mł
ceo quoq; mulſi facit. Eſt aūt mulgere lac e māmis exꝑme
re. Uir.li.iij.geor. Qui ſurgente die mulſere horiſq; diurnis
nocte ꝑmunt. Transfert̄ tn̄ ad alia. Eius cōpoſita ſūt emul
geo. Col.li.viij. Sz ꝑuiſq; hoc fiat exiguū emulgēdū ē Ter.
in phor. ꝑ trāſlationē dixit. Emulſi argēto ſenē qđ ē ſine la
bore ſuſtuli. Immulgeo intus mulgeo. Ply. Fabuloſum ar
bitror de ſtrigibus vbera eas infantiū labris immulgere.
Mulctra.ę.ipſum lac mulctū: ſeu emunctio: aut vas ī quo mul
get̄. Uir.li.iij.ge. Hinc largi copia lactis q̄; magis exhauſto
ſpumauerit vbere mulctra. Leta magis ꝑſſis manebūt vbe
ra māmis. Col.lib.viij. Sed mulctra cuz eſt repleta lacte nō
ſine tempore aliquo dz eſſe.
Mulctrū.idem quod mulctra. Hor.in epo. Illic iniuſe veniunt
ad mulctra capellę.
Mulctrale ſimiliter vas in quo mulgentur aīalia. Uir. in geor.
Implebunt mulctralia vaccę.
Mulceo.es.ſi.ſuz.⁊ ctū. Priſ. mulſi.ſuz.⁊ ctū. vn̄ Ci. in ꝯtētione
metelli. ꝑmł'ſa atq; recreata. Uar. ī ſaty. Capite ꝑmulſo. Sal.
li.iiij.hiſto. De īlenita iaz ira poſtero die liberalib⁹ verbis ꝑ
mulcti ſūt. Eſt aūt mulcere lenire mollire blādire mitigare
dulcē facere. vngere delectare polire. Uir. Et mulcere dedit
fluctus: ⁊ tollere vēto. Hier. Et ſermone ꝯpoſito aurē popu
li mulſerint q̄cq̄d dixerint h⁰ legē dei.putāt. i. delectauerint.
Hui⁹ ꝯpoſita ſūt Demulceo. ꝑmulceo ꝑfecte mulceo. Cic. li.
iij.ad Her. Nā lędūt̄ arterię ſi anq̄; vox hn̄ ꝑmulſa ē: acri la
bore ꝯpellet̄.i.mollificata. Gel.li.j. Nihil adeo īcōgrediēdis
hoſtibus atq; in ꝑncipijs ꝑliorum ad ſalutē virtutēq; apti⁹
rati q̄; ſi permulcti ſonis mitioribus nō īmodice ferocirent.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mulciber pe.co.mulciberis: ⁊ ꝑ ſyncopā mulcibris: ē enim ter
tij ordinis non ſecundi a mulcēdo dictus eſt vulcanus ideſt
molliēdo ferro. mulcere enī mollire ſiue lenire ē ꝙ ignis oīa
mulceat. i. molliat vincat ac domet. Cic. lib. ij. tuſ. Jouiſqꝫ nu
men mulciberis adſciuit manus. Ouidius. mulciberis capti
marſqꝫ venuſqꝫ dolis Sūt q̄ mulciber a mutilando dici pu-
tant. ꝙ hoc ob claudicatē ſit mutilatus ac debilis.

Mulſuz. a mulceo: q̄ſi melle delinitū. mulcere enī delinire ē q̄ſi
emollire. Eſt aūt mulſuz ex vino melleqꝫ cōfacta. Ply. lib. xxi.
ſcribit mulſuz ex vetere vino vtiliſſimū fieri qꝺ facillime cū
melleqꝫ cōcorporaꝫ. De hoc Mar. Attica nectareū turbatis
mella falernū: miſeri decet hoc a Ganymede merū. Hoc ſi ca
lidū bibaꝫ vocē ꝑmulcet: ſi frigidū exaſperat. Ci. li. ij. de ora.
Suadebat grauiꝰ vt mulſuz frigidū biberet ſimul ac domū
rediiſſet. Perdā inq̄t vocē ſi id effecero. Greci mulſuz vocāt
οἰνομέλι ⁊ μελίκρατον Ulp̄. Uini appellatōe ait mul
ſum nō cōtineri oinomeli cōtineri. Interp̄tatur qꝫ oinomeli
vinū dulciſſimū. Qꝺ ſi. Ulpiani ſentētia vera ē mulſuz non
erit idē qꝺ oinomeli. Uſurpaꝫ ēt ꝑ adiectiuo: mulſus. a. um.
Ply. Lac mulſuz: acetū mulſum. aqua mulſa q̄ melle concin
nuetur. Hęc ēt Hydromeli q̄ fit de ſpumato ī ea mille. Con
fert ęgrotis. Apꝺ plautū ex amātis ⁊ blādiētiū affectu dꝛ mea
mulſa. At muſtuz ad tertiā ꝑtē decoctū ſapad vt Uar. Cato
Col. palladiꝰ accuratiſſime ſcripſerūt. Mar. Et laletane ni
gra lagena ſapę. ſꝫ ad duas ꝑtes fit decoctū dfructū appellaꝫ

Mulier. a mollicie vt inquit Uarr. dicta eſt imutata ⁊ detracta
littera: q̄ſi mollier Ulp. mulier dꝛ q̄ virgo non eſt. Qꝺ ſi inq̄t
ego me virginē emere putarē cū eſſet mulier: emptio nō va
lebit. Ci. Obiurgantibus ꝙ ſexagenarius popiliā virginem
duxiſſet. Cras mulier erit inq̄t. Caius ſcribit mulieris noīe
ēt virginē viripotētez cōtineri. Ulp. vno in loco vtroqꝫ ſi-
gnificato vſus eſt. Mulierē ita arctā vt mulier fieri nō poſ
ſit: ſanā nō videri cōſtat. Eandē dixit mulierē ⁊ nō mulierē
primū pro ea quę femina eſt: ſecūdū pro ea quę eſt corrupta.
Aug. li. ij. de cōſenſu euangeliſtaꝝ. In multis ſcripturarū lo
cis hoc inuenitur non eas tm̄ quę virum paſſe fuerant. ſed
oīno fęminas ēt intactas atqꝫ ītegras mulieres appellari. ſi-
cut ex ipſa eua ſcriptū eſt formauit eam in mulierē. Qua locu
tione ēt paulus ait Chriſtum factum ex muliere.

Muliebris ⁊ hoc muliebre qꝺ ad mulieres ꝑtinet: ſeu qꝺ ē aut
fuit mulieris: vt muliebris ſexus: muliebre veſtimētū Aliqn̄
dꝛ qꝺ ē molle ⁊ effęminatū: vt muliebris aīus. vn̄ muliebri-
tas mollicies. Muliebriter aduerbium quod ſignificat mol
le effęminate: ſeu more mulierum. Juſti. Quę non muliebri
ter hoſtium aduentu territa.

Mulieroſus q̄ nimiū appetit mulieres: a q̄ mulieroſitas Ci. li.
iiii. tuſ. Sil'r qꝫ cęteri morbi: vt glīę cupiditas vt mulieroſitaſ
vt ita appellē eā q̄ g̃cę φιλογυνεία. dꝛ. i. amator mulierū

Mulierarius: idē qꝺ mulieroſus. Jul. Capitolinus. mulierariꝰ
fuit inter primos amatores.

Muliero. as. effęmino. Uarr. Et rex ⁊ miſellus ille pauꝑ amat
habet ignem intus acrem. Hic ephebuz mulierauit. Hic ad
medica adoleſcentem traxit.

Muliebria tm̄ plurali numero. dn̄r mēſtrua. Hier. in Gn̄. Et d
ſierant ſarrę fieri muliebria. Interdū ſumunꝫ ꝑ muliebri
nā ſicut virilia ꝑ pudēdis viri: iterdū ꝑ libidīe. Quint. No-
bilis adoleſcēs a cēturione muliebria paſſus. Sic Sal. Ui-
ros muliebria pati: mulieres pudicitiā in propatulo habere.

Mullei. calcei regū albanorū erant purpurei coloris: poſtea pa
triciorū: a Millādo. i. ſuendo. vnde millus colare. vopiſ. ī au
reliano. Calceos muleos ⁊ hęderaceos ⁊ albos viris omni-
bus tulit mulieribus reliquit.

Mulus ꝑ ſimplex. l. animal qꝺ ex aſino ⁊ equa generatur. Qui
aūt ex equo ⁊ aſino genitus pullus Hinnullus dicitur.

Mularis ⁊ hoc mulare. adiectiuū a mulo. Col. li. vij. Eſt gene-
roſa materies quę circo ſacriſqꝫ certaminibus equos prebet
Eſt mularis quę pretio fętus ſui comparatur generoſo.

Mulio: ⁊ mulius q̄ mulos clitellarios ſiue quadrigarios ducit.
Hora. in Ser. Audit cum magno blateras clamore furiſqꝫ
mulius. Juue. Nā mihi cōmota iādudū mulio virga.

Mullus ꝑ duplex ll gn̄s piſcis marini maxīe nobilitatis ⁊ gr̄ę:
q̄ binas libras ponderis raro exuperat. Hor. Laudas īſane
trilibrē mullū. Mar. Nolo mihi pōas rhōbū. mullūqꝫ bili-
brē. Hic a grecis Trigla dꝛ vulgus barbonem vocat qm̄ au
ctore Ply. barba gemīa īſigniꝫ īferiori labro. Hic a Cicero-
ne ī parado. ⁊ a varrone li. iii. de re ruſt. Barbatuli: ⁊ barba
ti mulli dicti ſūt. Nomē illi datū ē vt feneſtella docet a colore
mulleorū calciamentorū. Scribit. Ply. li. ix. mullū expirantē
verſicolori quadam ⁊ numeroſa varietate ſpectari.

Mulcta. ę. ſolutionis pęna: ꝙ olim vt varro inq̄t ſingula vt ob
peccatū exigebanꝫ: vt ouis aut bos poſtea multa ſimul exigi
cęperūt: ⁊ vinū atqꝫ oleū addi. In hoc aūt multa differt a pę
na: ꝙ pęna gn̄ali noīe diciꝫ oīum delictorum coerctio: multa
v̄o ſpālis ē peccati cuius aīaduerſio pecuniaria eſt. Pęna āt
nō tm̄ pecuniaria ſed capitis ⁊ exiſtimatōis irrogari ſolet Et
mulcta q̄dē ex arbitrio eius venit: q̄ multā dicit pena nō irri
gaꝫ: niſi q̄ lege vel quo alio iure ſpāl'r. hīc delicto īpoſita eſt.
Suprema mulcta apꝺ p̄ſcos erat ī ſingulos dies. xxx. boū: et
duaꝝ ouiū: minima ouis vniꝰ. Uar. li. xi. rerū hūanarū dicit
hoc vocabulū nō latinū ſed ſabinū eē. Dicimus aūt multam
dixit: ⁊ multa dicta eſt. multā irrogauit ⁊ multa irrogata ē: ⁊
ſig̃t multā īponere dānato quaſi ꝑ rogationē ad populum.

Multatitius. a. um. qꝺ ex multa fit. vel qꝺ ad multā ꝑtinet: ſiue
ꝙ noīe multę exigiꝫ. Li. li. x. Ex multatitia itē pecuniaqꝫ exe
gerunt pecuarijs dānatis ludi facti: ⁊ lib. xxvij. Aediles ple-
bis ex multatitio argēto ſigna ęnea ad ędem cereris dedere.

Multo. as. punio cōdēno laxo diminuo: qꝛ oīs punitio diminu
tionem hn̄t. ⁊ cōſtruiꝫ cū ablatiuo vel genitiuo. Uir. multa
tā triſti morte camillā. Cur. li. ij. Is quoqꝫ inſulas p̄ſidijs oc-
cupat pecunia multat. aliqn̄ cū duobus accuſatiuis. Hier. in
eſdra. ⁊ multauit gētē argenti talēta centū ⁊ auri talētū vnū
Interdū multare ſig̃t p̄uare. Uir. Qꝺ ſi ꝑdideriz patria mul
tabor. Interdū lacerare mutilare verberare diſſoluere: Te-
ren. in adel. Ipſum dn̄m atqꝫ oēm familiam multauit vſqꝫ
ad mortē. Col. li. ij. Quo euenit vt ī iteratione quoqꝫ ſcāna. ſi
ant ⁊ boues iniq̄tate opis maxīe multenꝫ. Interdū Augere
⁊ noti cōporē facere. Nonius. et vobis q̄dē gratias ago cuꝫ
votis me multatis meis. Interdū male tractare. Col. li. j. Nā
illud vetus eſt Catonis agrū peſſime multari. Cuiꝰ dn̄s q̄d
in eo faciendum ſit non docet: ſed audit villicum.

Multor. aris. deponens. Sue. de Aug. Neqꝫ aut crebrius aut ꝑ
ſidioſius repellantes grauior vnq̄ꝫ multatus eſt pena q̄ꝫ vt
captiuos ſub lege venundaret.

Multus. a. um. a quo fit multitudo que ē frequentia ⁊ copia.

Multifariā aduerbiū ⁊ ſig̃t qꝺ multis modis fari poſſet. Mul
tifidus: multis modis fidens multiuidus multa vidēs. mul
tipes: multorū pedū. multiuolus: q̄ multaꝝ rerū deſiderio te-
neꝫ. multiloquꝰ q̄ multa loquitur. multifacio magni ęſtimo

Multiplex. varius inuolutus: multas plicatiōes habens. Hinc
multiplico. as.

Multeſima pars pro quantitate infinita. Lucil. Quam paruula
pars: q̄ꝫ multeſia conſtet.

Multitia indumenta dicebātur minutiſſimis filis contexta. vn̄
a multis filis ⁊ ꝑpea ſubtilibꝰ nomen īditū. vel a mulcendo
qm̄ carnē demulceant. ⁊ tm̄ plural'r declinatur. Juue. Quęro
an deceant multitia teſtem.

Mundus. ſubſtantiuū dꝛ ornatus muliebris: quo. ſ. mulier mū
dior fit. In cuiꝰ noīs appellatione ꝯtinenꝫ ſpeculū: matulę:
inaures: armillę: anuli: gēmę: mitrę: ⁊ ſilia q̄bꝰ mulier ornaꝫ
Cato ꝑ lege oppia mūdicię ornatus ⁊ cultus fęminaꝝ īſignia
ſunt his gaudēt ⁊ gl'ianꝫ: Hūc mūdū muliebrez appellarunt
noſtri maiores. Dr̄ ⁊ mūdū neu. gn̄e. Luci. Legauit q̄dā vxo
ri mūdū oē penūqꝫ. Hinc deduciꝫ. mundus q̄ cōſtat ex ſole
⁊ luna ⁊ terra ⁊ ſtellis ⁊ oībꝰ elemētis: ⁊ q̄cq̄d cęli ambitu cō
tineꝫ. Nā ſicut greci κόσμον. qꝺ apud eos ornatū ſig̃t: ita
nos a ꝑfecta abſolutaqꝫ elegātia vocauimus mūduz ꝙ nihil
eo ſit mūdus ⁊ pulchrius ⁊ ornatius. Et a grecis ab ornatu
coſmos diciꝫ. In ſacris v̄o litteris mundi noīe: qn̄qꝫ hoīes:

qn̄q3 inimici dei ītelligūť. Hic mūdanus a.um. qđ mundi eſt vn̄ īterrogatus phus cuias eēt mundanū ſe eſſe rn̄dit.

Mundus.a.um qđ eſt puꝝ terſum pollitumq3. Cuius contrarium eſt Immundus.

Mundicies: ⁊ mūdicia pro lautitia qua quis ſe mundum ac politum tenet. Cic.li.j.off. Adhibenda propterea mūdicia ē nō odioſa nec exquiſita nimis.

Mundo.as. detergo depuro. Hiero. ad Helio Cornelius centurio adhuc ethnicus dono ſancti ſpiritus mūdatur. Hinc cōponitur Emundo Extramundo. Col.li.ij. Quędam pluuijs diebus ⁊ bubilia ⁊ ouilia debent emundari.

Mungo.is.xi.ctum. quaſi muccum ago. Id enī mungere eſt cū e naribus muccus trahitur: vnde emungo fit: de quo ſupra: Inuenitur ēt mungor deponens. Cato de liberis educādis Neq3 emungentur libertatem.

Munus quattuor modis dr̄. Prīo ꝑ dono. vn̄ munera dari ac mitti dn̄r. Dcm̄ munus vt inq̄t Var. ab eo ꝙ qui mutuo aīo ſunt id dant officij grā. Altero ꝓ onere qđ cū remittiť vacatiōe3 militię p̄ſtat. Nā mūera .i. officia ſine labore atq3 onere exerceri nō pn̄t. vn̄ imunitas appellať. Tertio ꝓ officio. vn̄ munera militaria vocāť: ⁊ milites q̄dā municipes dn̄r q̄ ī ciuitatē recepti mūera cū ciuibus faciunt. i. officia. Quarto ꝓ ſpectaculis ſeu ludis q̄ a p̄ncipe ppl'is q̄ſi mūeris loco exhibēť. Nāq3 id gn̄s oblectamēti ātiq̄ mūera noīauerť ꝙ ppl'is tali ſpectaculo ꝑinde ac munere quoda3 capiebať. Scribit Lac.li.vj. venatōes ferarūq3 ſpectacula attributa eē. Saturno ⁊ munera vocari: ppl'us.n. ſpectaculis talib⁹ veluti munerib⁹ capiť. Sue. ī ceſa. Beſtias quoq3 ad mun⁹ ppl'i ꝯparatas trucidauerāt. Mar. Priſca fides taceat: nā poſt tua munera Ceſar. Hec iā feminea videmus acta manu. Hinc munus gladiatorum dicebatur cu3 in ſpectaculis multa gladiatorum paria exhibebantur.

Munerari⁹: ſpectaculi exhibitor: a grecis agonotheta vocať q̄ ludos gladiatorios exhibet ppl'o: vnūq3 vel pluria paria gladiatorū ad ſpectacula pugnatura ꝓducit. Et q̄ familiam gladiatorū h3 gladiatoreſq3 domi īſtituit ac poſtea vendit: a laniādo diciť laniſta. vn̄ apđ hiſtoricos freq̄nter legimus laniſtas vēdidiſſe gladiatores mūerarijs. Accipiť ēt munerari⁹ pro eo q̄ paupibus elargiť. Hiero. munerarius pauperum ⁊ egentium candidatus ſic feſtinat ad celum.

Munerale adiectiuu3 qđ ad munus ꝑtinet. vn̄ muneralis lex q̄ Cintius cauit ne cui liceret munus accipe. Plau. Nec muneralem legē neq3 lenoniam rogo fuerit nec ne flocci ęſtimo

Munero: as. muneror. aris. in eadē ſiḡatione q̄ dono. Macro. Janus cū ſaturnū claſſe ꝓuectū excepiſſet hoſpicio: ⁊ ab eo edoctus ꝑitiā iuris ferū illū ⁊ rudē an̄ fruges cognitas victū in meli redigiſſet: regni eū ſocietate munerauit. hic Remunero. Li.lib.ij. Tum mutuus quaſi remunerans meritum.

Munis officioſus: ⁊ q̄ onera ppl'o ſoluit. vn̄ munia dn̄r obſequia lege debita: ⁊ officia q̄ publicę p̄ſtanť. Col.li.j. Sic enī ⁊ magiſtri ſingulorū officiorū ſedulo munia ſua exequunť vn̄ īmunis q̄ ab hmōi onere liber eſt. A munis fiunt Cōis ⁊ īmunis de quibus alibi. munico.as. quo veteres vtebātur ſicut a Cōis Cōico. Nec h3 munia aliam terminationem.

Munificus apud antiquos nō a largitōe q̄ nulla erat: ſed conſentientes appellabanť: ad ea q̄ amici vellent: nūc āt ꝓ liberali poniť: q̄ſi ſit munera large p̄bēs. de quo in dictione Liberalis. a munificus. fit munificētior: ⁊ munificētiſſim⁹. Catō tn̄ munificor: ⁊ munificiſſimus dixit.

Municipia dicebanť q̄ aliunde veniebāt ī ciuitatē: ⁊ cū ſuo iure viuerēt: munerib⁹ tn̄ ppl'i Ro. honoribuſq3 fungebātur. Capiebāt enī munera ſ3 nō dānoſa: vt eſt collatio tributorū ⁊ hmōi: ſ3 q̄ ad honorē ꝑtinerent: A quo munere capeſſēdo nomē ſibi vendicauere nulla ppl'i ro. lege aſtricta. ⁊ municipia ſūt ciuitates ſuo iure ⁊ legib⁹ ſuis vtētes q̄ meliore cōditione ſūt q̄3 colonię: quorū īcole municipes vocati ſūt. municipioꝝ iura iā penit⁹ oblitterata ſūt. mūicipē vt Ulp. īq̄t facit aut ciuitas: aut manumiſſio aut adoptio. qm̄ municipes ⁊ q̄ liber ī municipio nat⁹ ē ⁊ q̄ ī municipio a ſuitute ſe liberauit ⁊ q̄ ciuitatē quācūq3 aſſecut⁹ ē ꝓp̄e tn̄ municipes dn̄r q̄ ī ciuitatē romanā recepti munerū ꝑticipes ſiūt. S3 abuſiue nunc municipes dicim⁹ ſuę cuiuſq3 ciuitatis ciues Quo noīe tam oratores q̄3 poetę vtunť. Juue. Jā p̄nceps eq̄ tū magna q̄ voce ſolebat vēdere municipes fracta đ merce ſiluros. Cice. in Bruto. Nō dubito q̄n ſcias nō ſolū cuius municipij ſui: ſ3 ēt q̄3 diligēter ſoleā municipes arpinateſ tueri. Hic mūicipalis

Municipale ius dr̄ ꝑuatū ius vniuſcuiuſq3 ciuitatis municipalia magiſteria vocanť admīſtratōes ⁊ officia ſui municipij.

Municipatim: ſiḡt ꝑ municipia. ſicut Oppidatim ꝑ oppida.

Munio: is. iui. vel munij itū ſiḡt fulcio fortifico reficio repo preparo defendo. Ci.lib.j.tuſ. Abijt ad deos hercules nunq̄3 abiiſſet: niſi cū īter hoīes eēt eā ſibi viā muniſſet. Sic dicimus munire ripā munire alueū munire aditū cū illa vl' reficimus vel repam⁹. hui⁹ ꝯpoſita ſūt Cōio. Cęſar. Preſidia diſponit caſtella cōmunit quo facilius ſi ſe īuito trāſire conarenť ꝓhibere poſſit. Circūmunio: ꝓ circūfulcio. Col.li.iij. Priuſq̄3 pomarū cōſtituas q̄3 manu3 hēre voles circūmunito macerie aut foſſa. Emunio extramunio. Idē li.j. S3 ⁊ hāc curam pauimentoru3 ⁊ parietū ꝓbamus cū vt retuli ſic emunita ſola ⁊ latera horreorū ꝓhibēt curgulionē. premunio antemunio Leo pa. Ad roborādā hāc fidem q̄ cōtra oēs premuniebamur errores ex magno factum eſt diuine pietatis cōſilio.

Munimē. pe. ꝓ. ſiue munimētū: idē eſt qđ munitio. q̄ ꝓprie caſtrorū eſt ceterarumq3 rerum que contra euentu3 hoſtium muniūt: ſiue vallo ſiue foſſa: ſiue alio quouis modo quo ſūt milites ab hoſtium aduentu muniti.

Munia. ę. genus aromatis.

Munychia. orꝝ. feſta palladis erant. Jn̄ munychij port⁹ athenarū. Suidas. μουνυχία τόποσ θαλάσσιος ἐν τῇ ἀττικῇ ἑλλάνικος δὲ ἐν δευτέρω ἀτθίδος ὠνομάσθαι φησὶν ἐν τῷ μουνύχου τινὸς βασιλέως τοῦ παντευκλέους.

Murus a muniendo dcūs ē: ꝙ ſapiebāt equo munere oppidu3 muris. vn̄ ꝓp̄e vrbis eſt lapideus ambitus paries domoru3 maceria ſiue maceries q̄ cōſtat ex lapidib⁹ ſin̄ calce aut alio gn̄e ferruginis. S3 ꝯfudiť qn̄q3 Amb. ſuꝑ Luc. meminimus ꝙ hiericho magna ciuitas fuerit muralibus ſepta parietib⁹ q̄nō ferro ꝑuia nō arieti poſſet eſſe penetrabilis. hinc antemurale: ⁊ ꝓximurium pōtificale pomerū proximuri.

Muralis ⁊ hoc murale: qđ ad murū ꝑtinet: vn̄ muralis corona qua donari ſolebat ab imperatore q̄ p̄mus murū ſubijſſet ⁊ in hoſtium oppidum per vim aſcendiſſet.

Muratus.a.um: qđ muros h3. vn̄ vrbes muratę dictę ſunt.

Muralis herba: q̄ vulgo vitriolū diciť ꝙ vaſa murū īmodu3 cōfricata purificet. Ideo vrceolaris a veteribus dicta. Eadē parietaria vocatur ꝙ immuris freq̄nter naſcať. et ꝑdicium qm̄ perdices ea ꝑcipue paſcantur.

Murena cū ę. diph. Nā greci ſcribiť μυραίνα piſcis ē longitudine nō diſſimilis anguillę. Parit quocūq3 tp̄e: cuius oua citiſſime creſcunt. Macro. Accreſcebanť ad piſcinas vrbis ab vſq3 freto ſiculo. Illic enī optimę eſſe credunť tam murenę q̄3 anguillę ⁊ vtręq3 ex illo loco plotę a latinis flute vocanť: ꝙ in ſūmo ſuꝑnatantes ſole torrefacte curuare ſe poſſe ⁊ in aq̄ mergere deſinunt: atq3 ita facile capiunť. Mar. Quę natat ī ſiculo grādis murena ꝓfundo Nō valet exuſtā mergere ſole cutem. Eſt ⁊ murena cognomē viri romani ab eo piſce deductū. vn̄ Ciceronis extat orō ꝓ murena. Solet hic piſcis alio noīe lāpetra appellari a blandendis petris.

Murenulę ſūt ornamēta colli flexuoſa īſtar murenarū ⁊ catellę ex auro q̄b⁹ matrone ꝯdecorāť. ſic ſcri. Hier. ad marcellā his verbis. Auꝝ colli ſui qđ murenulā vulg⁹ vocat qđ. ſ. metallo ī vḡulas leteſcēte q̄dā ordinis flexuoſi catena ꝯtexiť abſq3 pentib⁹ vēdidit. Pōt tn̄ murenula diminutiuu3 a murena.

Murex piſcis marinus ex cōchaꝝ gn̄e a purpura diuerſo. Ide3 ⁊ cōchyliū ꝑ excellētiā diciť Ply. Cōchylia ⁊ purpuras oēs ore atterit. Et muricis hūore fit color purpureus. Uirg. Ipſe ſ3 ī pratis aries iā ſuaue rubēti murice. vn̄ veſtis tīcta murice cōchyliata diciť. Interdū accipiť ꝓ purpura qua3 Sidō

vrbs ſyrię

vrbs ſyrię gignit. Idem li.iiij.Tyrioq; ardebat muricę lena
Interdũ ꝑ acumine ſeu aſperitate ſaxi. Idē li.v.Et acuto in
murice remi obniti crepuere. Et murex ē ferreus triãgulus
ꝑ cuſpidē: vulgo tribulũ vocam⁹. Itē murex herba eſt q̃ na
ſcit̃ vbi nunq̃ radiat ſol vt in puteis. Itē accipit̃ ꝑ freno eq̃.
Muricatus.a.um.quod eſt muritis mõ factũ. Ply. de Carduo
muricatis inq̃t cacuminibus: hinc muricatim aduer.
Muria gñs liquaminis qḋ ex thymo piſce ↄficiebat̃. Perſius.
Tingit holus ſiccum muria vafer i calice empta. Apud Col.
muria capitur pro ſale cum aqua medicato ⁊ indurato.
Muries.ei.ſal in pila tũſuȝ ⁊ in ollam fictilē ↄiectũ ⁊ in furno ꝑ
coctum. Quidã tñ exiſtimãt idem eſſe muriē ⁊ muriã ſignifi
careq; ſalſamentoꝝ aquã a mari nomen deductum.
Murtius Auentinus mons q̄ e lapidibus ⁊ veluti muro cõſta
ret: a quo murtia dea venus quã priſci myrteã nuncuparũt
a myrto arbuſcula q̃ veneri dicata ē: de qua Ply.li.xv. Ara
fuit romę vetus veneris myrteę quã nunc murtiam vocant
huic erat ſacellũ ſub auẽtino mõte q̃ añ mureus vocabat̃.
Murcea.altera dea quã ita appellauerunt q̄ pręter modum fa
ceret hoiem murcidum.i.nimis deſidioſum. Cui contraria
erat dea ſtrenua quę faciebat hoĩes ſtrenuos.
Murrinũ.pe.co.a murra fieri puto.vñ vaſa murrina ex murra
gēma quã q̃dē eandē eē putãt: quã nũc vulgo Agathã dicũt
q̃lia ſũt vaſa q̃ in diui Marci. thauris apud venetos poſita
ſũt. Exiſtimãt murrã eē humorē q̃ i oriēte marie i parthico
regno ſub terra ↄdenſat̃. Col.li.vij. Murrinus cũ ſit i aſino
vulgaris: tñ ēt nõ optime rñdet̃ in mula: hic ꝑ colore ponit̃
Mar. Surrẽthina bibis: nec murrina picta nec aurũ ſume
dabũt calices hęc tibi vina ſuos. Ply.li.xxxiij.murrina ⁊ cry
ſtallina ex eadē terra effodimus q̃bus pręciũ faceret ipſa fra
gilitas oriēs mittit: nitor eſt his ⁊ varietas color circũagēti-
bus ſe maculis in purpurã cãdorēq;. Mar. Si calidũ potas
ardēti murra ſalerno. Cõuenit ⁊ melior fit ſapor inde mero
Fiebant ex murrino abaci eſcaria vaſa et potoria et trullę.
Sue.i Aug. Itē lautitiaꝝ ĩuidiã cũ ⁊ alexãdria capta nihil ſi-
bi ꝑter vnũ murrinũ calicē ex inſtr̃o regio retinuerit: murri
na ſeu myrina: vinũ myro.i.odore ↄditũ Gręci.n.myꝝ dicũt
qḋ nos odoramẽtũ vnguẽtũue. hmõi.n.vina apḋ ꝑſcos lau
datiſſima erãt vtpote aromatib⁹ ↄdita: iunco.ſ.myrrha cala
mo ⁊ hmõi. Plau.in perſa. Et quid hȝ. Tũ charinus rogas:
Murrinam: paſſum: defructum: mellinã vel quouis modo
Quintil. Mittebant vinũ pulchrũ minũ. Idem dicebat̃ vi-
num murratũ vel murrata potio ⁊ murriola.
Murra: gemma: vide in dictione murrinum.
Murreus.a.um.quod ex murra eſt: ſicut murrinũ. Iobolenus
iureconſultus ſcribit murrea vaſa quę ad vſum edendi ⁊ bi
bendi cauſa aperta ſunt: eſſe in ſuppellectili.
Murinus.a.um.pe.pro.quod eſt ex mure. Ply. Pręterea muri
num fimum quod idem muſcerdas appellat.
Muricidus.pen.pro.ignauus ſtultus a muris cędendis. Plau.
muricidę homo ignaue iners.
Murmilonica: ſcuta cum quibus de muro pugnabant. Erant
enim ad hoc ipſa apta.
Murginor.pe.cor. Tardo.
Murgiſco.pe.ꝑ.iners deſidioſus: a mora ⁊ deridēdo dictus.
Murmur.tã maſ.q̃ȝ neu.gñis: leuis aq̃ ſtrepit⁹ ē ⁊ ꝑ alioquocũ
q̃ȝ ſtrepitu poni ↄſueuerit. Hinc murmuro.as.⁊ murmuror
deponēs. Plau.in caſ.mihi inanitate iãdudũ inteſtina mur
murãt. Hic ēt poetę murmurãtia littora q̃ȝuis plerunq; ꝑ ſe
crete maledico capiat̃: q̄ is q̃ murmurat ita leniter loquitur
vt magis ſe videat̃ id facere ſono q̃ȝ vt intelligat̃. Huius cõ
poſita ſunt. Cõmurmuro. Ply.lib.x. Ubi congregatę iter ſe
cõmurmurãt. Submurmuro. Aug.lib.vj.con. Sono ãt ſecu
ris audito ſubmurmurauerunt argẽtarij qui ſubter erant.
Murmurillum.murmuratio. Plau. Nolo ego murmurillum
neq; ſuſurrum fieri.
Murmillo.as.murmulo.idē.q̃d murmillas tecũ ⁊ te diſcrutias
Mus μυς exiguũ aĩal ē nobiſcũ i domo hitans: a corroſiõis ſo
no quē facit dictus: latine ēt ſorex appellat̃ i gtõ pl̃i murium
⁊ ꝑ ſyncopē murũ. Quidã tñ murē a ſorice diſtĩgũt: q̄ mus
domeſticus ſit: ſorex ſylueſtris. Col. Si ſerpens aut mus ſo-
rexq; in muſtũ ceciderit: murē certe nec ferani iure dixeris:
nec placidũ: q̄ nũq̃ mãſueſcit vt inq̃t Ply. mus ēt arane⁹ ē
quē gręci mygalem appellãt: q̄ muris magnitudine ſit: mu
ſtellina ſpē: ora ob lõga: cauda gracili: verſu dentiũ q̃drupli
ci: vt inq̃t Aetius Abũdat iſula britãnia. De h̃ Ply.li.xx.cõ-
tra araneorum murum venenatum morſum μυγαλην.
Muſculus.mõ diminutiuũ eſt ⁊ ſig̃t paruũ murē. Ply. Detur-
gēte nilo muſculi reperiũt̃: mõ ſig̃t articulũ i quo neruoꝝ ca
pita ſũt: muſculos ēt dixerũt minores machinas q̃b⁹ ꝑtecti
bellatores foſſatũ ciuitatis apportatis lapidib⁹ lignis ⁊ terra
nõ ſolũ cõplẽt: ſȝ ēt ſolidãt vt turres ambulatorię ſine ĩpedi-
mēto vehãt̃ ad murũ. Sũt minores vineis ſubdictioreſq; ⁊
maiores firmioreſq; pluteis. Itē muſcul⁹ gñs piſcis ꝑui q̃
ꝑuo moderamĩe caudę tēperat balęnã ne i ſcopulũ ĩpinguat
Eſt.n.balęna luſcitroſa ⁊ pene exoculata q̃ cum forte ſe dire
xerit ꝑfectura alioꝛſũ maris ĩdiget h̃ piſciculo ꝑuio q̃ eã de-
ducit ⁊ reducit. De h̃ Clau.li.ij.i Eutropiũ. Sic ruit i rupes
amiſſo piſce ſodali bęlua ſulcãdas cui ꝑui⁹ edocet vndas: i-
mēſumq; pecus ꝑuo moderamĩe caude tēperat: ⁊ tãto ↄiun
git fędera mõſtro: hũc piſcē q̃dã aiunt ēt vocari Iulum.
Muſcerda.murium ſtercus. Ply. murinum fimum quod item
muſcerdas appellat.
Muſcio Catus murilegus: q̄ ſit infeſtus muribus μυς eni gręce pro quo ipſi mus dicimus.
Muſipula: machina ad capiēdos mures: nõ aũt Catus Aug.in
pſalmorũ expoſitione: murſipulam ſuam diabolus tetendit
vſq; in finem ⁊ vęh illi qui in illam muſipulam cadit.
Muſtella: q̃ſi lõgior mus: mures ꝑſequit̃ ⁊ ſerpẽtes: ē ēt h̃ noĩe
gñs piſcis murenę fere ſilis. Neoterici lamprędã dixere:
Muſa: latine ſig̃t cãtum: vñ muſice appellata ē ſcia q̃ tractat de
rõne canēdi: ⁊ muſicę ꝑitus muſaȝ ꝑ cãtu poſuit. Uir. cũ inq̃t
paſtoꝝ muſaȝ damonis ⁊ Alphiſibęi. Hic poetę muſas finxe
rũt deas eē iouis ⁊ memorię filias q̃ poetis ⁊ muſicę ꝑeſſent
Opȝ eni virũ eruditũ ac doctũ ĩtelligẽtia memoriaq; vigere:
has dixerũt i helicone hitare q̃ mons Boeotię ē phocydi af
finis: a quo heliconiades appellãt̃: nec ꝑcul diſtat a parnaſo
phocydis mõte ęmulus illi ⁊ altitudĩe ⁊ ambitu ⁊ rupes am
boꝝ ſaxea ē: parnaſum quoq; hitare muſę dñr: vñ ꝑnaſides.
Et qñ phocydi ↄfinis. Aonia ē: ēt aonides appellant̃: ēt dñr
Cytheriades a ſaltu qui Cytheron ḋr in quo ſilr muſę habi
tare ferunt̃. Initiũ hȝ a megaricis ⁊ atticis mõtib⁹ finit̃ ꝑpe
thebas: pierides a pieria q̃ regio ē macedonię. Emathia ante
dicta: hęc muſaꝝ parens domuſq; ē a nemore ita appellata
cui nomē eſt pieris. Et pieres ppl̃i dicti ſũt q̃b⁹ extinctis ma-
cedones ea loca icoluere. Itē dñr Theſpiades a theſpia op-
pido heliconi ꝑpinquo. Itē pegaſides ⁊ hippocrenides ab
heliconis pulcherrimo fonte q̃ a gręcis hippocrine ḋr hoc ē
eq̃ fons ἵππον ęquũ vocant κρηνη fons a nr̃is appellatur
caballinus. Itē pegaſeus eo loco ſaxũ vngula feriens fonteȝ
aperuit. Perſius. Nec fonte labra ꝑlui caballino. Hũc ęquũ
putãt eſſe q̃ inter ſydera collocatus ē: q̃ȝuis alij bellorophõ-
tis equum eſſe dicũt. Rurſus muſę libethrides vocatę ſũt a
fonte macedonię in ea regione q̃ magneſia ḋr. Hic fons Libe
thros muſis ē ſacer ⁊ ſpelũca eodē ĩ loco q̃ libethra appellat̃
Itē pympliades ſiue pympleę a pympleo macedonię fonte
ſeu iunco: vel a pympleo monte orchomenoꝝ: vel a pymplo
veſtis gñe. Item. Caſtalides a fonte caſtalio radicibus par-
naſi muſis ſacro: q̃ a caſtalia nympha nomē aſſumpſit. No-
uem aũt muſę fingunt̃ q̃bus hęc noĩa ĩpoſita fuere. Primaȝ
eni a bonitatē vocis dixere Calliopen. καλλόν eni bonuȝ
ḋr οψ vox. Scḋa. Clio a gl̃ia ⁊ celebritate reꝝ geſtaꝝ q̃s ca-
nit κλειειν eni celebrare eſt. vñ hiſtorica ḋr. Tertiã ερατω
Erato vel a canendis amoribus. vel q̄ cantus ab oĩbus deſi
deret̃. Ouid. Nunc erato nã tu nomē amantis habes εραω
eni amo ēt deſidero eligo. Quartã a voluptate ac laſciua cã-
tus θαλειαν thaliam. θαλλειν eni viuere germinare flo-
rere eſt. Quintã μελπομενην melpomenem a canendo.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

μελπομέναι enī cãto modulor ſigt απὸ τοῦ μελοσποιειν hoc eſt ↄcentu faciendo meditatõez faciẽs quę Tragica. Sextã τερψιχόρην απὸ τοῦ ποιειν τους χορους. h̊ ẽ delectãdis choreis exultãs q̃ citbariſta. Septimã euterpen a ſuauitate ↄcent⁹ delectãs. Tibicinaria dr̃ α enī bñ ſigt τέρπει p. delectare. Octauã πολυμνειαν. a mltitudie carminũ ſiue laudationũ πολυ enī multũ ſigt υμνεο. cãto laudo Nã ὕμνος canticũ ẽ quẽ nos hymnũ dicim⁹. vł polymnia a multe memorię μνημη. n. memoria dr̃. Nonã οὐρανιαν q̃ſi cęleſtẽ: vł a cęleſtiũ rex cantũ: vel a cantus diuinitate ουρανον enī gr̃ci vocãt cęlũ. Dr̃ ãt Muſa herodiano teſte inq̃ſitio. Quęrẽdo. n. diſciplinas adipiſcimur. Alij muſas denoiatas pinde atq; ομουσας homuſas pſũt enī orõni. vna enī vtẽtes ↄueniẽtia quã αρμονιαν vocãt ⁊ ſil' canunt ⁊ ſil' tripudijs exercent: nec vnq̃; iuicẽ ſeparant. Nã tãetſi earuz q̃q; ſuã viz hẽat: vt alia ĩ aſtronomia: alia ĩ geometria: ⁊ alia ĩ alijs diſciplĩs ĩ vnaq̃q; tñ eaꝝ muſas oĩs iuenias. In aſtronomia enī atq; geometria facile repias ⁊ carminũ ⁊ hiſtorię pulchritudinẽ atq; dignitatẽ. Et eodẽ mõ in cęteris ſciẽtijs.

Muſę. Iouis cęli ⁊ terrę filię dictę: quoniam myin grece honeſta bonaq; doctrina inſtituere ſignificat.

Muſium. Spar. in hac apud Alexandriã in muſio multas q̃ones profeſſionibus propoſuit.

Muſica. cę. ⁊ muſice. es. ſcĩa eſt q̃ modũ canẽdi demõſtrat. Hęc apud gręcos antiq̃tus tñ venerationis fuit vt idẽ muſici ⁊ vates ⁊ ſapiẽtes iudicarent. Cui⁹ ſcie cũ ſe iperitũ themiſtocles ↄfeſſus eẽt vt inq̃t Ci. idoctior habitus ẽ. Sz vt puto cũ alijs multis v̓tutib⁹ iterijt ſcribit. n. iſta v̓ba mirãda magnus Baſili⁹ de Thimoteo. ωεγετος ουτον περι την του τεχνης ος και θυμον εγειρει η δια της συντονου και αυς ι ρας αρμονιας και μεντοι και χαλαν και μαλαττειν παλιν δια του ανειμενις ει ποτε βουλοιτο.

Muſc⁹ viridis herba ĩ corticib⁹ fontis ⁊ loci hũidis naſcẽs Vir. Muſco circũdat amare corticis: hic fit muſcoſus. a. um. q̃d muſco optũ ẽ. vñ dñr muſcoſi fontes. hęc alio noĩe bryõ dr̃.

Muſcari: eſt muſco tegi. Col. lib. xi. muſcantur oleę.

Muſchus cũ h eſt aĩal ſil̓e muri duos dẽtes ſupiores ⁊ duos iſeriores hñs: iux̄ cui⁹ vmbilicũ naſcit̓ ſãguineũ apoſtema ĩter carnẽ ⁊ coriũ q̃d cũ pelle ablatũ muſchũ p̄cioſum conficit.

Muſca puũ aĩal volatile cuius diminu. eſt muſcula. Boetius. Quid imbecillius hoĩe: quos morſus muſcularũ necat.

Muſcari⁹. a. um. q̃d ad muſcas ptinet. Ply. aranei muſcarij tela

Muſcariũ. flabellũ quo muſcę abigũt̓. Hier. ad marcellã Q̃d ãt a matronis offertis muſcaria puis aĩalib⁹ ventilãdis elegãs ſigatio ẽ dẽre luxuriã cito reſtringẽ q2 muſcę moriture oleũ ſuauitas exterminãt. Ab hui⁹ ſil̓itudĩe muſcariũ ẽt appellat̓ coma illa q̃rũdã herbaꝝ ĩ q̃ ſcĩa depẽdẽt: q̃lis ẽ fęnicl̓a aneti ⁊ ſiliuni. Ply. Semĩe ĩ muſcarijs depẽdẽte vt ferule ĩ papauere ⁊ ſil̓ibus ſcapus in glãdib⁹ auellanis pãnicula appellat̓

Muſęus. poeta iſignis Orphei tp̄e viuus ex argonautis: de quo extant verſus. Ancus erat romę quo martius optimus ęuo muſęus gręcis floruit in partibus. Orphe⁹ in hymis ορφεως τελεται προς μουσαιον αυ του υιον μανθανε δη μουσαιε θυηπολιην περις μυηνευχην.

Muſea. dñr q̃ ĩ ędificijs ex pumicib⁹ depẽdẽtia fiũt ad imaginẽ ſpecus arte reddẽdã. vñ muſeaca opa dñr q̃ vulgo muſaica vocãt̓. pumice⁹. n. i. leues lapides mire eroſos ĩ ędificijs muſea vocant q̃ ⁊ vermiculata dñr. Hęc ẽt muſina appellant̓ a Spartiano. Aug. li. xvi. ci. dei. Quoſdam ſine ceruice oculos hẽre in humeris ⁊c. hoĩuz: vł q̃ſi hoĩuz gñā q̃ ĩ maritima platea carthaginis muſiuo op̄e picta ſũt ex libris de pmpta velut curioſioris hiſtorię: muſeũ ẽt a gr̃cis dr̃ domiciliuz muſis dicatũ. Accipiturq; pro diuerſorio eruditorũ. Ply. in epl̓is. O mare o littus verũ ſecretũq; muſeon: q̃; multa inuenitis q̃; multa dictatis Scribit. Stra. li. vltimo apud Alexandriã fuiſſe muſeum celebratiſſimum.

Muſſo. as. ſubmiſſa voce loquor: ⁊ ſecrete occultaq; q̃d celatuz veliz q̃ſi murmuro. plau. ĩ aul. Neq; id occultũ hẽri neq; per mecũ muſari q̃n p̄ticipẽ pariter ego te ⁊ tu me facias. Aliq̃n muſſare ponit̓ p tacere ⁊ q̃ſi obmuteſcẽ. Ter. Sile cella occulta tege tace muſſa. Aliq̃n p dubitat̓. Vir. li. xi. muſſat rex ipſe latinus quos gños vocet. Vulgo aũt ponit̓ pro citare.

Muſito. as. frequẽtatiuũ. Li. li. i. In abñtũ tarq̃niũ erat iuectus haud mirũ eẽ ſuperbo romę cognomen. Iã enī ita clam quidam muſitantes vulgo tamen eum appellabant.

Muſtũ nõ ſolũ vinũ nouũ dr̃. vt apud Ouid. in faſ. Pręmia de lacubus p̄ma muſta tuis: ſz ẽt q̃cq̃d nouũ. Nam muſtus. a. um. idẽ quod recens. vñ Plau. muſtã iuuencã dixit neuius. vtrũ ſit melius virginẽ an viduã virginẽ ſi muſta eſt.

Muſteus. a. um. q̃d multũ h̊ ẽ dulcedinẽ in ſe hz. vñ poma muſtea. Ply. Eſt tãta muſteis pomis ſuauitas vt finis mãdendi nõ niſi periculo fiat: dr̃ ẽt muſteus recens. Idẽ lib. xii. Amaritudo grano eadẽq; piperi muſteo. Col. lib. x. Transfertur in vaſa fictilia mel dũ muſteus fructus deferueſcat.

Muſtaceus. ⁊ muſtaceũ legit̓ ſz pbum libi gñs q̃d dat̓ ad cõciliãdũ ſtomachũ a muſto ſeu a muſtace lauro vt q̃dã putant nomẽ deductũ. Iuue. Cã ẽ nec ẽ q̃re cęnã ⁊ muſtacea pdas. Ca. de re ruſ. muſtaceos ſic facito. Farinę ſiliginęę modium vnũ muſto ↄſpgito anyſũ cyminũ adipis põdo duo caſei librã: ⁊ de v̓ga lauri deradito: eodẽ addito. Et vbi defrixeris lauri folia ſubt⁹ addito dũ ↄcoq̃s. Ply. ſcribit eſſe gñs lauri quã lene⁹ grãmatic⁹ muſtacẽ appellat q; muſtaceis ſubijcẽt̓.

Muſtacula ẽ machĩnula ex regulis ex q̃ calceus nouus ſuitur.

Muſmones: ſunt arietes. Ply. lib. viii. Eſt in hiſpania ſed maxime corſica non diſſimile pecoris genus muſmonum caprino iulo q̃; pecoris velleri propius.

Muſto. as. trãſfero. Var. Fac vt te aliquo cũ oĩ familia mutes. Qñq; mutare variare. vñ mutare aĩuz: mutare ſñiaz dicim⁹ Qñq; aliq̃d p alio accipe. q̃d v̓nacula lĩgua dicimus barata. Col. li. x. Quare dũ viridis ętas pulchritudinẽ corpis cõſeruat ęre mutãdi ſũt. Sal. ĩ Iug. Statui tñ metellus pecoris ⁊ mãcipioꝝ p̄das certatim agẽ: eaq; mutare cũ mercatorib⁹ vino aduectitio ⁊ alijs talib⁹. Aliq̃n ſine abltõ p̄cij. Virg. Nec nautica pin⁹ mutabit merces oĩs feret oĩa tellus. Sal. alr̓. nemo niſi victor p pace bellũ mutauit: hui⁹ ↄpoſita ſũt cõmuto demuto. Plau. Hic meo hero amicus ſolus firm⁹ reſtitit: neq; demutauit aĩuz firma fide: ĩmuto ĩtus ſeu valde muto renouo. Itẽ in am. Ita nũc hoĩes ĩmutant̓ poſtq̃; pegre aduenimus. Sal. Quib⁹ reb⁹ pmota ciuitas atq; ĩmutata vrbis facies erat: pmuto. Ply. li. xxxv. Poſtea dona opa ſua iſtituit q; ea nullo ſatis digno p̄cio pmutari poſſe diceret.

Mutito. as. pe. cor. ſępe facio: aut ſępe exercito mõ vnũ mõ aliũ Gel. li. ii. Principes ciuitatis q̃ ludis megalenſib⁹ antiquo ritu mutitarent. i. mutua. iter ſe ↄuiuia agitarent.

Mutuũ dr̃ ab eo q; de meo tuũ fit: vel q2 res q̃ reddũt̓ mutant̓. Et p̄pe ſine vſura: fęn⁹ cũ vſura. Plau. Nã ſi mutuo nõ potero certũ ẽ ſumã fęnore. Paul. mutuũ dam⁹ recepturi nõ eandẽ ſpẽz quã dedim⁹ alioq̃n aut cõmodatũ erit: aut repoſitũ: ſz idẽ gñs. Nã ſi aliud gñs veluti p tritico vinũ recipiam⁹ nõ erit mutuũ: mutu⁹ amor: dr̃ cũ par volũtas accipit̓ ⁊ reddit̓. i. vt ab eo amer̃ quẽ ames. Dicim⁹ h̓ amat amicũ ſuũ mutuo amor̓. i. rñdẽte: ⁊ mutuo amor̓ tenet̓. Ter. meretrix adoleſcẽtẽ c⁹ mutuo amor̓ tenebat̓ excluſit. Quĩt. Ac ne tãq̃; paup q̃dẽ mercedẽ accipiet ſz mutua bẽiuolẽtia vtet̓. i. rñdẽte. aliq̃n mutuũ p vicario accipit̓. apul. mutuã tibi opaz p̄ſtit. i. vicariã

Mutuo aduerbiũ mõ ſigt inuicẽ. Cic. mutuo ſe amabãt. i. alter alteꝝ amabat: mõ e diuerſo viciſſim. Idem. Fac me mutuo diligãs. i. fac mihi in amore rñdeas: ⁊ me viciſſim ames.

Mutuo. as. mutuũ do. Q̃d etiã mutuũ do frequenter dicimus. Plau. ĩ Tri. Si q̃s mutuũ dederit: fit p p̄prio pditũ. Nã ego talentũ mutuo q̃d dederã talento inimicũ mihi emi: amicuz vẽdidi. Sigt ẽt mutuũ accipio. Cęcil. Ad amicos currat mutuatũ mutuet cã mea. Quomodo autem differant mutuare ⁊ cõmodare vide in dictione cõmodo.

Mutuor. mutuum vel mutuo accipio. Ci. lib. de fato. Orator ab academicis ſubtilitatem ingenij mutuat̓. Plau. Decẽ minas a p̄re mutuatus. Q̃d ẽt dici põt. Sumpſi mutuũz vel mutuo.

Mutuo membrũ virile. vide in dictione menta.

Mutuatitius.a.um.qđ mutuať vt pecunia mutuatitia. Gel.maximeqꝫ in pecunię mutuatitię vſu atqꝫ cõmercio.

Mutus.a mugiẽdo q̄dã deduci putãt cũ is q̄ loq̄ nõ poſſit: ꝓrũ ꝓtrũ in vocem quę mugitus potius q̃ ſermo videť: vel dicitur mutus quaſi minutus ꝙ eo ſenſu minutus ſit vel diciť a muſſando ꝙ hic non amplius q̃ mus dicat.

Mutę litterę dñr ꝙ poſitę in vltimis partibus orationis obmuteſcere cogant loquẽtes vel quia parue exiguęqꝫ ſint vocis: vt cum mutum oratorem dicimus aut tragędum.

Mutio.is.mutiui vľ mutij.itũ. Et ẽ mutire tãq̃ mutꝰ ſignũ facẽ ſeu ſtrepitũ ſiue ſubmiſſa ⁊ iꝑfecta voce fabulari: aut vnũ tñ vbũ dicere. Terẽ.ĩ an. Itaqꝫ hercle nihil iã mutire audeo i.vbũ ſonare. Hier.ĩ exo. Apđ oẽs filios iſrľ nõ mutiet canis ab hoĩe: vſqꝫ ad pecus.i.q̄rulã vocẽ emittet. Plau.ĩ cur. Ui dẽ vt apperiũt ędes feſtiuiſſime ñ mutit cardo.i.nõ crepitat

Muteo.es.mutui a quo muteſco: mutus fio: vel mutorum more taceo. Lactan.lib.vij. Cum in exitu lingua muteſcat. Hinc obmuteſco de quo infra.

Mutilo.as.pe.cor.trunco aliq̄d detraho diminuo. Ter.in Ecy. Ego ꝓpterea te ſedulo ⁊ moneo ⁊ hortor ne cuiuſq̃ te miſeria q̄n ſpolies laceres mutiles quẽcunqꝫ nacta ſis.

Mutili dicti ſũt boues ſine cornibus aut capri. Et multi dñr hi a q̄bus ferro vel alia re aliqđ mẽbrũ exectũ ſit: manci vͦ q̄bus mẽbrũ nãę vitio deſit. Iuue. Ergo tanq̃ mancus ⁊ extinctę corpus non vtile dextrę. Debiles eos nuncupant quibus mẽbrũ vel vulnere vel morbo inutile ſit redditum.

Mutuli vno modelo de ſpaldo vulgo đr. Uar. Sꝫ pro colũbarijs in pariete mutulos aut palos in ordine ſupra quos tegiculę cãnabinę fiunt ĩpoſitę. Idem. Eas aluos ita collocãt in mutulis parietis vt ne agitentur: neue inter ſe contingant.

M ante y

Mycenę.ar.⁊ mycena.ę.pe.ꝓ. vrbs pelopõneſi quã Perſeus danaes filius extruxit regiuncula in qua regnauit Agamẽnon: a mycena nympha ſic appellata.

Mycone.es.⁊ myconos.oni.pen.cor.inſula vna ex cycladibus. Sta.lib.Achil. Cycladas hinc ſprętę myconoſqꝫ humilis q̃ ſeriphos. Scribit Ser. hanc inſulam terremotu diu laboraſſe. Quo ceſſante e mycone gyaroqꝫ vicinis inſulis ꝑpľos veniſſe qui eam tenerent ⁊ incolerent.

Mydia.inſula quę etiam Delos dicitur vna ex cycladibus.

Mydriaſis vocatur oculorũ cum pupula quidem ipſa colorem non mutat: ſed videtur vltra naturalem ſitum multo latior interim vt viſum omnem adimat: interim vt partem: res vͦ ipſe minores q̃ ſint appareant. Econtrario in phthiſi maiores. Nam ⁊ pupula contrahitur: corrugaturqꝫ.

Mygdonia: regio littoralis macedonię in q̄ Niobe. Tãtali filia vxorqꝫ Amphionis: ĩ ſaxũ verſa ẽ: a mygdone rege ſic dicta. Iuxta hãc eſt inſulã mygdon. Ariſto. ſcribit mygdoniam eẽ phrygiã lydię contermină. Sol. vero dicit hanc ante Bebryciam dictã: ⁊ mox a Bithynno rege bithynniam dictam.

Myia latine muſca. vñ ⁊ Cynomyia canina muſa. myiagrus muſcarum deus appellabatur.

Mylas.oppidũ de quo Sene.lib.iiij.nãlũ.q. Circa meſſanaꝫ et mylas fimo quiddã ſile mare ꝑfert: ſeruetqꝫ ⁊ ęſtuat nõ ſine colore fędo. vñ illic ſtabulari ſolis boues fabula eſt.

Mylos.latine mola. Unde Chiromylos mola manualis mylum ſine mola.

Mymphur lignũ mediocris longitudinis rotundũ qđ loro circũuolutũ circũagunt fabri in operibus tornandis.

Myoparo.gñs nauigij tyrrheni piratici ex duobꝰ diſſimilibus formatũ. Nã ⁊ medion ⁊ paron ꝑſę ſũt: paro quoqꝫ gñs nauigij ẽ. Uar. Iãqꝫ duo parones hẽbãt iſtructos. Cic.li.iij. de rep. Nã cũ q̄rereť ex eo quo ſcelere ĩpulſus mare hẽret infeſtum vno myoparone. Eodẽ inquit quo tu orbem terrę.

Myopas greci vocãt ĩ die paꝝ videtes μυο cludo ⁊ ωψ oclꝰs q̄ſi myopes ꝑꝑ viſus hebetatõeꝫ clauſis oclꝰs ĩtueri videanť. Hos latini Luſcioſos vocãt. Alio noĩe greci myotilopas vocãt a nocturno aſpectu. Auctor ẽ noniꝰ. myopes q̄ latĩe luſcioſi vocať ad lucernã non videre myopia vitiũ hmõi. Sunt ⁊ myopię murium cauernule. μη non ὁωτο video licet ſit.

Myophanos murium interfector: vel myoctonos radix aconiti ꝙ elonginquo mures interficiat.

Myra vrbs lycię cui diuus Nicolaus eṗs fuit.

Myrrha arbuſcula eſt in arabia ꝑcipue naſcẽtes altitudo ei ad q̄nqꝫ cubita nec ſine ſpina: cortice duro ⁊ intorto: cuiꝰ gutta q̄ ſponte ſtillat viridis ẽ ⁊ amara: q̄ eodẽ noĩe vocatur myrrha arabica ſiue Stacte.i.gutta ſiue ſtilla myrrhę. Eius vͭtus eſt vt corpora ĩputribilia reddat. Fuit ⁊ myrrha Cynare cypriorꝝ regis filia: quę in arborẽ ſui noĩs fertur conuerſa.

Myrrheus.a.um.quod ex myrrhea ẽ. Proper. Myrrheaqꝫ in parthis pocula cęta focis.

Myrinus.pe.cor.nomen proprium. Mar. Nuper cum myrrino peteretur myſia lęſo. Myrinum.pe.pro. Ariſtoteles vocat marem murenam qui dentem extra os habet.

Myrias: adis. numerus continens decem mil. myreades plura dena millia. Myriarches qui pręeſt decem millibus. mille vero χιλια dicuntur.

Myrica.pe.pro.genus humilis virgulti in Italia fere quas alio noĩe Tamaricas dicimus Uirg. Non omnes arbuſta iuuãt humileſqꝫ myricę. Scribitur cum.y.pſilo: quoniam gręci μυρικη ſcribũt. Hinc myricinus.a.um.pe.pro.

Myrtꝰ arbor baccas ſaporis ꝑcipui ꝓducens ex q̄bꝰ vinũ fit qđ myrtidanũ vocãt. Itẽ generoſuꝫ opſoniũ qđ dicũt myrtatũ.

Myrteus.a.um.qđ ex myrto eſt Tibul. Et gerit ĩſigni myrtea ſerta cõa. Hic myrteã venerẽ ꝑſci appellarũt. Ply.li.v. Ara fuit romę vetus veneris myrtee quã nũc murtiã vocant.

Myrtinus.a.um.pe.pro.eiuſdem ſignificationis. Plyni. Oleo myrtino illitum ſtatim reſoluitur.

Myrtetum.locus myrtis cõſitus. Dicitur ⁊ myrteto gñe. Plau. in aul. Neſcio qui ſeruus e myrteto profiluit.

Myrtatum.generoſum opſonium appellatur.

Myrtoũ pelagus.pars maris ęgęi: ſeu q̄ eſt ĩter ęgęũ ⁊ ioniũ nomen accipiens a myrtilo mercurij filio q̄ in eo ꝓiectus ferť.

Myron proprium nomen ſtatuarij. Hic fecit ex ęre buculã celebratis verſibus laudatã. Proper. Atqꝫ arã circum ſteterant armenta myronis q̃ttuor artificis inuida ſigna boues.

Myronides.nomen viri proprium.

Myrapia.genus pirorꝝ ꝙ odorẽ gratiſſimum reddant.

Myriſtica nux đr vnguẽtaria glãs quã vulgo muſcatã vocãt Hęc bonũ oris odorẽ facit epati lyeni ⁊ oculis confert.

Myropola.pe.pro. vnguẽtorꝝ vẽditor quẽ nr̃i vnguẽtariũ dñt: ſic myropoliũ locꝰ vbi vnguẽta vẽdũť. Plau. Quẽ ſum defeſſus q̄rere ꝑ medicinas tõſtrinas in gymnaſio atqꝫ ĩ foro per myropolia: latine vnguentaria taberna đr. Sue.in Aug. Et mõ vnguẽtariã tabernã mõ ꝑſtinũ aricię exercuiſſe obijcit.

Myrobalanum quaſi vnguentaria glans βαλανος gręci glãdem dicunt. Eſt autem arbor heliotropij folijs: fructus glandi ſimilis ad magnitudinem auellanę.

Myrotheciũ. vnguentorꝝ repoſitoriũ. vnde Ci. ſcribit ſe myrothecium ſocratis totum conſumpſiſſe in cõmentario conſulatus ſui ſcribendo: hoc eſt pigmenta oratoria.

Myrlea.oppidũ bithynię qđ Apamea đr a myrlo Colophoniorũ duce. Uľ a myrlea amazõe. Nicomedes ãt epiphanes pruſij regis filiꝰ de mr̃is noĩe apames apameã vocari voluit.

Myrmetię: verrucę ſunt lupini amplitudine: ſicut Acrocordones fabę noſtratis ſic dictę q꞉ formicę modo pungant.

Myrmecides nomen viri proprium de quo Cice.in acad. Ut etiam inter deos myrmecides numitorum opuſculorum fabricator fuiſſe videatur. Suidas. μυρμηκ δλην αντιωρατ το μενοντη φαδιου τεχνη.

Myrſus ꝓpriũ nomẽ viri. Sic.n. vocatus fuit cãdaulus ꝑr qui ⁊ myrſillus dictus fuit. Itẽ myrſum pelopõneſi oppidũ fuit.

Myrobrechis q̄ſi vnguento ſtillantes μυρον gręci vnguentũ vocant βρεχω proluo ⁊ irrigo. Plau.in aul. mirobrecharios pro vnguentorum confectoribus accipit ad capillos irrorantes. Ait enim aut manulearij aut myrobrecharij.

Myrobaptarij. dicuntur tinctores murrei coloris.